

De feiten en angsten van

Anne Soldaat

Anne Soldaat kreeg wereldwijd erkenning als gitarist, songschrijver en deeltijdzanger van Daryll-Ann. Zijn carrière na deze band is net zo imposant, of het nu als sideman van bijvoorbeeld Tim Knol is, vertolker van vergeten pareltjes met Yorick van Norden of als soloartiest. Onder zijn eigen naam en als Do-the-undo bracht hij diverse mooie albums uit en zijn nieuwe, 'Facts & Fears', verschijnt 9 juli. tekst Chris Dekker

Een "hokkie met zelfs een raampje" noemt Anne zijn compacte, goed uitgeruste thuisstudio. Naast een drumstel en een collectie Fender versterkers zien we natuurlijk een wandje gitaren. Hier vond tijdens de opnamen van 'Facts & Fears' echter slechts een deel van de magie plaats. Maar eerst terug naar het begin...

Is er een bepaald punt waarbij je denkt: nu ga ik een plaat opnemen?
"Er is geen afgebakend tijdplan.

Vaak zijn het de omstandigheden die bepalen wat er gebeurt. Mijn laatste cd komt uit 2015. Ik had veel liedjes, ik vond het tijd en ik had er zin in. De vraag was hoe ik het zou doen. Ik heb in deze studio een album met Clean Pete opgenomen, maar dat is akoestisch en overzichtelijk. Het leuke van een eigen studio is dat je aan niemand verantwoording af hoeft te leggen, maar het is ook arbeidsintensief en eenzaam.

"Ik speel in The Strange Brew, een band die tijdens muzikale jubilea speelt.

We deden onder meer Woodstock en Elvis. Pablo van de Poel doet wel eens mee, maar ik kende hem niet zo goed. Ik merkte dat hij veel weet van opnemen en geluid. Hij luistert naar de muziek van de jaren zestig en zeventig en hij neemt met tape op. Dat kun je gemakkelijk afdoen als gimmick, maar dat is onterecht. Ik hoorde de vette plaat die hij in zijn studio opnam met de Dawn Brothers en riep: 'Wat zou je er van vinden als ik een plaat bij jou opnam?' Van het een kwam het ander. Het was dus een gok, maar ook een

muzikanten niet toe. Ik luister zelf het liefst mono, links klinkt alles verrot, maar ik heb door veel van linker en rechter kanaal te wisselen een manier gevonden om te kunnen mixen."

Kleuren en mixen

Werken met andere muzikanten en producers kan iets zeer verfrissend opleveren.

"Ik speel al lang met bassist Reyer Zwart, Pablo's broer Luca drumde en die ontmoette ik pas in de studio, net als de toetsenist. We wilden eerst repeteren, maar uiteindelijk zijn we het gewoon gaan doen. Vier gasten in een ruimte, dat is leuk, zeker omdat het beloond werd. Pablo inspireerde, hoe hij opnam, kleurde en mixte. Ik ben wel mijn eigen producer. Ik ga niet met een stel muzikanten jammen in de hoop dat er wat uitkomt. De demo's waren echt 'af' toen ik naar Pablo's studio ging. Je hebt de liedjes, hoe ze gespeeld worden en hoe ze gekleurd en gemixt worden en dat laatste bepaalt het resultaat voor een groot deel."

Ik hoor helaas ook veel bands die te gek klinken, maar die gewoon geen goede songs hebben.

"Het begint bij het liedje. Ik wil mezelf niet op de borst kloppen, maar alles begint met een goed liedje, een goed idee."

het werk. Mijn harddisk staat vol demo's, soms tien fragmenten voor een nummer, en het is belangrijk dat je 'boekhouding' goed is. Je moet het bijhouden, anders wordt het een tering-zooi. In de zomer van 2019 ging ik met die ideeën zitten en ik heb tekstueel meters gemaakt. Ik ben nu best tevreden over mijn teksten, terwijl ik superkritisch ben. Ik vind het moedig als mensen hun teksten in het cd-boekje zetten. Bob Dylan uitgezonderd, natuurlijk. Nu staan ze er weer niet in, maar ik zou me er deze keer niet voor schamen."

Quasi-grappig

Hoe komt dat denk je? Is het omdat je ouder bent geworden en meer ervaring hebt?

"Het ouder worden telt mee. Een aantal songs hebben een grote betekenis en gaan over het leven. Afscheid nemen, oud worden, doodgaan, maar ook nieuw leven. De kunst is wel om niet te sentimenteel te worden. Ik heb een zontje van drie maanden en kort voor zijn geboorte verliet mijn moeder het ouderlijke huis vanwege ouderdom. Dat is niet alleen het huis waarin ik opgroeide, maar ook het ontmoetingspunt met mijn broers en zussen. Het verval van het huis ging gelijk op met het fysieke verval van mijn moeder. Bij Daryll-Ann had ik soms een mooi nummer en dan maakte

"Ik wist met wie ik ging opnemen, dus koos overwegend stevigere nummers"

instinctkwestie. Je voelt dat het wat kan worden, zonder dat het ergens op gebaseerd is."

Volgens mij werkt Pablo wat ruiger dan we van jou gewend zijn.

"Absoluut. Pablo is wat radicaler met onverwachte dingen. Het is gruisig en niet hifi. Ook zijn panning is extreem. Daarentegen had ik een Spaanse gitaar in stereo opgenomen, maar dat interesseerde hem niet. Die staat nu mono in your face. Zo kan het ook. Niet te mooi! De panning was wel even wennen. Ik ben in 2004 ziek geworden. Daar ben ik gelukkig vanaf, maar ik heb er links blijvende gehoorschade aan overgehouden. Dat heeft destijds mijn leven op zijn kop gezet - met ook wat goede dingen gelukkig - maar dit wens je

Dan doe ik het wel: we kunnen gerust zeggen dat je bekend staat als goede songsmid... en gitarist, natuurlijk. Speelde Pablo zelf ook mee?

"Hij was superdruk in zijn rol als engineer, hij zat daar dus niet op te wachten, maar op mijn speciale verzoek heeft hij een van de twee de solo op *The Bad Town* gespeeld. Die is redelijk afgemeten, maar hij speelde het fantastisch en met een goede sound."

Hoe komen je songs tot stand?

"Soms doe ik geen fuck, soms heb ik de geest en het komt in vlagen, vaak ook weer ingegeven door omstandigheden. Toen mijn vriendin met Clean Pete in het theater speelde, was ze meestal vroeg weg en dan ging ik aan

Jan-Willem Bullee

“Een versterker is nooit zonder meer goed of slecht: je moet er de juiste gitaar bij vinden”

» ik maar een quasi-grappige, bijdehante tekst die lekker liep maar nergens over ging. Ik was toen minder reflectief. Ik ben nu wat serieuzer, ik durf wat meer.”

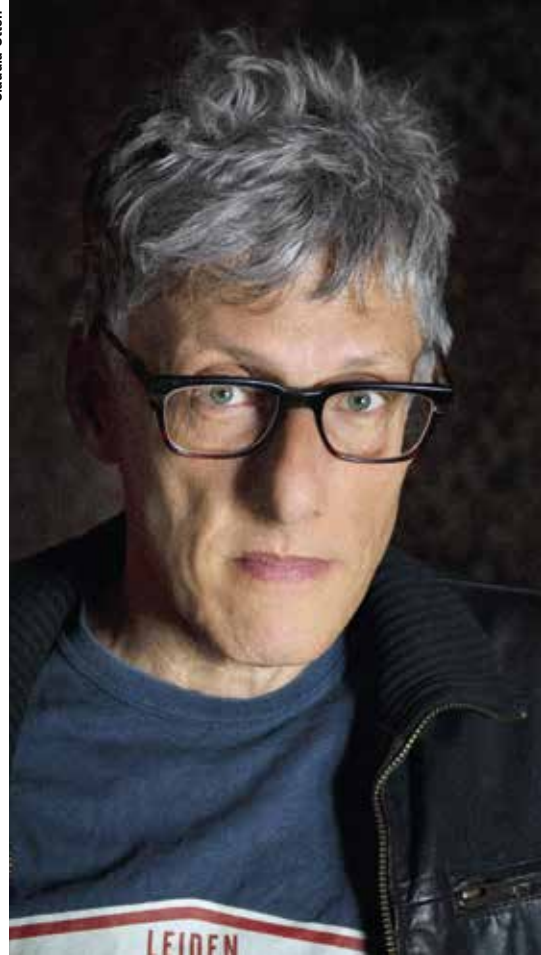
En hoe bepaal je uiteindelijk welke songs je opneemt?

“Ik had een berg liedjes en als de opnames naderen, komt er een selectie. Ik wist met wie ik ging opnemen, dus ik koos overwegend stevigere nummers. Er staan twee rustigere op, maar uiteindelijk is het een best heftige plaat met genoeg peper er in. Dat betekende ook dat ik een mooi akoestisch nummer, dat ik sinds 2015 speel, moest laten liggen.”

Nadat de basis in Utrecht was opgenomen heb je het afgemaakt in

je eigen studio in Nijmegen.

“De basistracks met piano, bas, drums, basisgitaar en wat percussie is van tape gedigitaliseerd. Qua gitaren gebruikte ik voor de basis trouwens mijn Martin, een Guild Starfire en een Frima (zie kader, CD). Op een koortje na heb ik alles hier ingezongen, puur omdat ik dat fijner vind. Ik heb hier mijn vaste versterker, een Fender Pro Reverb, en ik heb ook wat basisgitaar opnieuw gedaan. Ik heb gitaarpartijen toegevoegd en dat deed ik met mijn Les Paul en een oude rood-witte Silvertone die in zo'n koffer met versterker hoort. Ook die klinkt te gek via mijn Pro Reverb. Ik wil in mijn studio altijd een palet aan geluiden hebben. Zo heb ik

De prima Frima

“Door toeval heb ik mijn eerste gitaar ooit herontdekt. Een Frima, een submerk van Egmond. Iemand kocht zo'n gitaar, hij is online gaan zoeken en vind een foto van mij met mijn Frima. Hij zocht contact en ik vond dat bijzonder, want ik had nog nooit een tweede gezien. Toevallig bleek die jongen vlakbij mij te wonen, hij is langs geweest en ik heb de gitaar, die helemaal door hem was opgeknapt, gekocht. Hij heeft ook mijn Frima onder handen genomen, maar die van hem speelt lekkerder en die heb ik veel gebruikt op het album. Door toeval speel ik dus weer op mijn allereerste gitaar. Het is qua materiaal en bouwwijze geen supergitaar, maar ik ben verbaasd wat een supergoed geluid hij heeft. Hij klinkt fantastisch op mijn Pro Reverb en de moraal is dan ook dat een versterker nooit zonder meer goed of slecht is. Je moet de juiste gitaar bij de versterker vinden.”

Een jonge Anne Soldaat met zijn Frima, met daarnaast zijn 'nieuwe' exemplaar

een Strat, omdat je die uit-fase geluiden gewoon moet hebben. En ik heb een solo ingespeeld met een Jaguar Baritone. Een deel van de solo's is echt uitgedacht, maar er zijn ook van die 'spur of the moment'-solo's. Omdat we binnenkort bij Leo Blokhuis spelen keek ik gister even wie wat moest spelen. Ik wil alles op de Martin doen, dus dan zou mijn livegitarist Maarten Kooijman de solo van *Suffer Silently* moeten doen en die is best snel. Zo'n solo die je een keer inspeelt en een week later niet meer kan. Maar dat is nu Maartens probleem, haha! Als we in oktober gaan touren wil ik vooral op de Frima en de Silvertone spelen en Maarten klinkt daar te gek bij met zijn Les Paul Custom en Deluxe Reverb. Soms overleg ik met hem wie wat speelt, maar meestal gaat dat natuurlijk.”

Heb je meer plannen, naast touren?

“Ik heb nog een plaat op de plank liggen, die ik opnam met Simon Akkermans in Kytopia. Hij zit nu in Rotterdam. Dat is meer soulvol en funky, ik moet de teksten nog schrijven, maar het duurt dit keer geen zes jaar voordat ik weer een plaat uit heb.”

annesoldaat.tumblr.com

Lees, luister en kijk verder op [Gitarist Extra](#)

VIDEO Live bij Blokhuis
SPOTIFY 'Facts & Fears'

WWW.GITARIST.NL